

Sonet mig tapat amb un llençol

JOAN BROSSA

BLANC blanc blanc blanc blanc blanc blanc blanc blanc
blanc blanc blanc blanc blanc blanc blanc sota
blanc blanc blanc blanc blanc blanc la bóta
blanc blanc blanc blanc blanc el barranc

blanc blanc blanc blanc blanc blanc un esvoranc
blanc blanc blanc blanc blanc basqueja i s'enllota
blanc blanc blanc blanc la fa negrosa tota
blanc blanc blanc serres enllà sobre el fang

blanc blanc el tasta turmentat i jura
blanc o marca les gotes al desert,
frontera resplendent on no s'atura

la servitud, que és flor de lligadura
en el combat de qui ha descobert
que sotmetre's als rocs és un encert.

BROSSA, Joan (1982): *Els ulls de l'òliba*. València: Eliseu Climent –
3i4.